

ІСТОРИЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Укладач – професор кафедри іноземних мов та українознавства, доктор історичних наук Т. О. Шаравара

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни «ІСТОРИЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ»

складена відповідно до освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми підготовки спеціальностей 035 Філологія, 051 Економіка, 052 Політологія, 071 Облік і оподаткування, 072 Фінанси, банківська справа та страхування, 073 Менеджмент, 075 Маркетинг, 076 Підприємництво, торгівля та біржова діяльність, 081 Право, 101 Екологія, 126 Інформаційні системи та технології, 133 Галузеве машинобудування, 181 Харчові технології, 201 Агрономія, 202 Захист і карантин рослин, 204 Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва, 208 Агроінженерія, 281 Публічне управління та адміністрування, 211 Ветеринарна медицина.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є: культура як сукупність матеріальних і духовних цінностей, вироблених людством протягом свого існування, та її прояви на різних етапах української історії.

Міждисциплінарні зв'язки: Дисципліна «Історія української культури» є обов'язковою дисципліною циклу гуманітарної і соціально-економічної підготовки. Вона пов'язана із дисциплінами «Історія України», «Українська мова за професійним спрямуванням», «Соціологія», «Політологія», «Філософія».

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. **Метою** викладання навчальної дисципліни «Історія української культури» є формування системи знань студентів про закономірності національного історико-культурного процесу, основні досягнення вітчизняної культури, засвоєння загальнолюдських та національних культурних цінностей, збагачення духовного світу, формування моральних і естетичних потреб та здатності зберігати і охороняти культурні здобутки України.

1.2. Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Історія української культури» є:

- визначити передумови та засади культури, її виникнення, тенденції розвитку та основні закономірності функціонування;
- розглянути багатовікову історію вітчизняної культури, розкрити основні етапи її розвитку;
- розкрити специфіку української культури, визначити її місце і роль у сучасному світовому культурному просторі;
- сприяти збагаченню духовного світу студентів, зростанню інтересу до самостійного творчого осмислення культурної спадщини, власній участі в культурному будівництві України;

- визначити особливості та тенденції розвитку вітчизняної культури ХХІ століття, дати аналіз стану сучасних течій, молодіжних субкультур та контркультурних відгалужень.

1.3. У здобувачів вищої освіти мають бути сформовані наступні **компетентності**:

Знання:

- сутності, структури, функцій української культури, її місця в житті людини і суспільства, художні стилі, властиві культурним епохам, творчість провідних діячів української культури та мистецтва;

- сутність сучасного процесу розвитку української культури; її місце і роль у розмаїтті національних культур;

- взаємозв'язок вітчизняної культури та людини; зміст та особливості національної культури; окремі культурні артефакти, що розкривають ознаки та особливості кожної історико-культурної епохи, зміст основних (програмних) першоджерел.

вміння:

- розуміти та використовувати основні культурологічні поняття у повсякденному житті; змістовно і послідовно аналізувати основні культурні епохи, їх історико-культурні пам'ятки;

- аналізувати закономірності розвитку світової культури та особливості їх прояву/віддзеркалення в українській культурі;

- самостійно робити висновки й узагальнення культурологічних проблем; вміти застосовувати культурологічні знання для визначення особистої орієнтації в культурному просторі.

Способи мислення: словесно-логічне, теоретичне, продуктивне, репродуктивне, інтуїтивне, творче.

Професійні, світоглядні і громадянські якості: соціальна активність, працьовитість, уміння приймати самостійні рішення, виявляти ініціативу, уміння домагатися результатів, бути наполегливим.

Морально-етичні цінності: відповідальність, повага до співрозмовників, опонентів по спілкуванню, толерантність, тісно пов'язані із самоповагою і гідністю, любов'ю до Батьківщини.

На вивчення дисципліни відводиться 90 годин / 3 кредити ECTS

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

ТЕМА I. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ЯК НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА. ВИТОКИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.

Актуальність і значення навчальної дисципліни. Законодавство України про культуру. Культура як один із головних чинників самобутності української нації.

Культура як поняття у широкому розумінні та вузькому значенні, як ідейний і моральний стан суспільства. Досягнення науки, мистецтва, літератури, моралі – важливі показники культури. Культура як система життєвих орієнтацій суб'єкта, основних правил людської поведінки, вищих цінностей, традицій, вірувань. Роль культури у формуванні особистості. Національна культура і цивілізація. Сутність української культури в контексті основних культурологічних парадигм. Типологія української культури. Становлення української культури як продукту людської спільноти. Складові української культури. Українське мистецтво як квінтесенція художньої культури. Види українського мистецтва. Предмет української культури та зміст навчального курсу.

Український народ – автохтонне населення України. Синкретизм первісного мистецтва. Найдавніші пам'ятки мистецтва на території України. Кіммерійсько-скіфсько-сарматська доба. Мистецтво грецьких міст-колоній Північного Причорномор'я. Мізинська стоянка – приклад культури пізнього палеоліту. Трипільська культура як вершина неолітичного періоду. Версії україногенези. Розвиток мистецтва у східних слов'ян. Формування східнослов'янського етносу в період черняхівської та зарубинецької культур.

Світоглядні уявлення слов'ян. Формування первісних вірувань і культової свідомості. Міф – джерело ранньої духовності народу. Різновиди міфів, їх персоніфікація та функції. Аналогічність у соціально-історичному аспекті міфічних уявлень усіх народностей і племен. Міфологія українців як символізація природи. Її прояви в сонцепоклонінні, язичництві. «Велесова книга». Міфи та їхнє значення у розвитку української народної творчості.

ТЕМА 2. УСНА І ОБРЯДОВА НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ УКРАЇНЦІВ.

Виникнення і генезис культово-звичаєвих дій, їх естетична спрямованість; локальна та світова релігійність, родоплемінні і ранньодержавні культи, вірування та обряди.

Культ як сліпе поклоніння комусь або чомусь, надмірне возвеличення певної особи (чи речі). Звичай як загальноприйнятий порядок, правила певного народу (колективу). Обряд як сукупність установлених звичаєм дій. Взаємозв'язок культу, звичаю та обряду.

Обрядовість українців. Її взаємозв'язок зі святковими пориваннями людини, змінами пір року, працею, грою, церемоніалом. Народно-календарні, трудові звичаї та обряди. Родинно-побутові звичаї та обряди. Т.Шевченко, І.Франко, Леся Українка, М.Коцюбинський, М.Рильський, О. Воропай, В.Скुरатівський, С.Плачинда про звичаї та звичаєвість.

Взаємозв'язок культово-звичаєвої обрядовості із фольклором. Загальні поняття про фольклор, його мистецькі особливості. Фольклористика як наука, що займається збиранням і дослідженням фольклору.

Виникнення українського фольклору. Його різножанровість. Історичні постаті та їх місце у жанрах фольклору. Історія збирання та вивчення української усної народної творчості. (М.Цертелев, М.Максимович, М.Драгоманов, І.Франко, П.Житецький, В.Антонович, М.Лисенко,

К.Грушевська, М.Рильський, Г.Хоткевич). Місце фольклору та культово-звичаєвої обрядовості у професійному українському мистецтві. Шанування та збереження фольклору, звичаєвості і традиційності в сучасній Україні.

ТЕМА 3. КУЛЬТУРА КИЇВСЬКОЇ РУСІ.

Етнокультурні риси «українського» середньовіччя. Християнсько-язичницький синкретизм як його світоглядна основа. Особливості релігійного життя.

Жанри образотворчого мистецтва Київської Русі: монументальний живопис – фрески та мозаїки; станковий живопис – іконопис; книжкова мініатюра. Архітектура. Хрестовобанна система будівництва культових споруд. Особливості будівництва давньоруських міст, його складові частини. Церкви й собори, збудовані за часів Київської Русі. Розвиток освіти та наукових знань. Давньоруська музично-театральна культура. Скоморохи – перші професійні актори. Жанри давньоруської літератури. Літописання. Мистецтво оздоблення книги та художнє ремесло. Розвиток української мови. Києво-Печерський монастир – провідний осередок культури Київської Русі. Культура Галицько-Волинської Русі. Відокремлення народної і професійної культури за княжої доби (культура низів і культура князів (дружинної верхівки)).

Давньоруська культурна спадщина у східноєвропейському ареалі культурних традицій. Внесок Київської та Галицько-Волинської Русі у культурний розвиток України наступних періодів.

ТЕМА 4. КУЛЬТУРНІ ПРОЦЕСИ ЗА ЛИТОВСЬКО-ПОЛЬСЬКОЇ І ПОЛЬСЬКО-КОЗАЦЬКОЇ ДОБИ.

Спадкоємність культури Київської Русі та творче осмислення нових цінностей західноєвропейського Ренесансу. Утвердження гуманістичних ідей в умовах релігійного протистояння.

Соціально-політична та культурна ситуація на українських землях. Завершення монголо-татарською навалою процесу розпаду давньоруської держави. Прийняття Брестської унії та її вплив на подальший розвиток української культури. Формування української народності і власне української культури. Становище Української православної церкви. Ренесансні ідеї в українській культурі. Острозька слов'яно-греко-латинська академія та її роль у поширенні просвітницьких ідей в Україні. Братства. Реформаційно-гуманістичний характер братського руху. Розвиток освіти і наукових знань. Розвиток друкарства. Першодрукар Іван Федоров. Культурно-просвітницька діяльність Петра Могили. Архітектура і мистецтво. Замкова архітектура на Галицько-Волинських землях. Монументальний живопис – один із основних видів образотворчого мистецтва. Вдосконалення мистецтва іконопису. Іконостас. Провідні світські жанри живопису: портрет,

історична, батальна картини, пейзаж. Література. Спадкоємний зв'язок фольклору із давньоруськими традиціями. Думи, їх різновиди. Кобзарі як творці та виконавці дум. Запорізька Січ – колективний член Київського братства. Культура козацтва та її вплив на розвиток в українцях національної самосвідомості.

ТЕМА 5. УКРАЇНЬСЬКА КУЛЬТУРА КОЗАЦЬКО-ГЕТЬМАНСЬКОЇ ДОБИ.

Соціально-політична та культурна ситуація на українських землях. Богдан Хмельницький – легендарна постать і історії та культурі України. Створення Козацької республіки. Вплив козацтва – визначальний чинник розвитку культури і мистецтва України Нового часу. Освіта і наука. Києво-Могилянська академія – головний осередок культурного життя. Поширення просвітництва серед широких народних мас. Призначення «мандрівних» («мандрованих») дяків. Заснування колегіумів – шкіл підвищеного типу. Петро Могила, Лазар Баранович, Стефан Яворський, Феофан Прокопович, Дмитро Бортнянський – представники провідних галузей тогочасної української культури: філософії, педагогіки, літератури, мистецтва, книгодрукування тощо. Ренесансні процеси в українській літературі. Розвиток традиційних літературних жанрів. Полемічна література (І.Вишенський, Г.Смотрицький, С.Зизаній, Х.Філалет). Старшинсько-козацькі літописи. Паломницька література. Музична та театральна культура. Український вертеп – народний ляльковий театр. Поява шкільного театру і шкільної драми. Архітектура і мистецтво. Світоглядно-естетична своєрідність стилю українського бароко. Притаманність барокового стилю поезії Л. Барановича, І. Величковського, Г. Сковороди, драматургії М. Довгалевського, Л. Горки та ін. Пам'ятки барокового мистецтва в українській архітектурі. Класицизм – новий європейський стиль української культури. Видатні українські архітектори та художники. Падіння Гетьманщини і занепад української культури.

Жанри побутового музикування. Відродження храмового та цивільного будівництва. Архітектура кам'яна і дерев'яна. Сильові ознаки оборонних споруд. Малярство монументальне та станкове. Становлення світського живопису, портрет. Жанрове оновлення усної народної творчості. Декоративно-ужиткове мистецтво.

ТЕМА 6. КУЛЬТУРА В ЧАС ПРОБУДЖЕННЯ УКРАЇНЬСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ.

Особливості розвитку української культури в умовах австрійсько-польсько-російської експансії. Скасування гетьманщини. Формування української національної свідомості. Народньо-побутова культура, фольклор та їх роль у збереженні національно-культурних традицій. Формування

української інтелігенції та громадсько-просвітницька діяльність українських товариств.

Формування національної композиторської школи. Художня освіта. Діяльність мистецьких об'єднань. Український музично-драматичний театр. Наукове відродження пам'ятників української давнини. «Українська ідея» як культурна парадигма, етнографічні елементи в образотворчому мистецтві, національно-регіональна своєрідність української культури та форм опосередкування «іншомовних» культурних впливів на Лівобережній та Правобережній Україні. Сталі риси духовної ментальності, її естетична визначеність у контексті загального «портрета» східнослов'янської та західноєвропейської традиції.

Становлення нової української літератури та літературної мови. Збагачення жанрів, розширення тематики української літератури другої половини ХІХ століття. Т. Шевченко – основоположник критичного реалізму в українській літературі. І. Котляревський, П. Гулак-Артемівський, Є. Гребінка, Г. Квітка-Основ'яненко, Марко Вовчок, С. Руданський, Ю. Федькович, І. Франко, Панас Мирний та ін. в історії української культури. Аматорський театр першої половини ХІХ століття. Діяльність І Котляревського та Г. Квітки-Основ'яненка. Заснування українського професійного театру (М. Кропивницький, М. Старицький, М. Заньковецька, брати Тобілевичі). Етнографізм, побутовізм, селянська тематика драматургії. Жанрові особливості українського театру ХІХ ст. Роль громад у культурно-науковому і мистецькому житті України. Внесок М. Драгоманова, М. Старицького, М. Лисенка та ін. у справу піднесення самосвідомості українського народу. Літературно-мистецькі угруповання та їхнє функціональне призначення у тогочасній Україні. Освіта і наука. Втрата Києво-Могилянською академією статусу культурно-освітнього центру. Харківський університет: проблеми, досягнення та значення. Склад та завдання Кирило-Мефодіївського братства. «Книга буття українського народу». Заборони української мови. Видатні українські науковці: О. Лазаревський, О. Єфименко, О. Потебня, В. Антонович, П. Житецький та ін. Їх роль у розвитку української культури. Архітектура та образотворче мистецтво. Панування класицизму. Його прояви в жанрах української культури. Декоративно-прикладне мистецтво. Гончарне ремесло та орнаменталістика.

ТЕМА 7. УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА І ДУХОВНЕ ЖИТТЯ НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ. МОДЕРН.

Особливості розвитку української культури на початку ХХ століття. Освітній, науковий і технічний рівень в Україні початку новітньої доби. Неоромантична гуманістична концепція особистості в українській літературі. Творчі здобутки корифеїв українського театру. Розвиток музичної культури. Модернізм в архітектурі, скульптурі та малярстві. Особливості українського модерну 1900–1910 рр. Розвиток красного письменства. Образотворче мистецтво, скульптура і гравєрство у роки визвольних змагань. Радянський

період розвитку культури України. Українське національно-культурне відродження 20-х років. Національна культура в умовах панування радянської ідеології 30-50-х років. Соцреалізм як візитна картка тоталітарної культури. Культура України під час кризи радянської системи (60-80-ті роки). Релігія і церква в Україні.

Суперечливий характер подій ХХ століття в українській історії та культурі. Творчі пошуки шляхів розвитку культури в 20–30-х роках. Організація Української Академії наук. Становлення українського модернізму (символізм, футуризм, неокласицизм). Особливості культури доби Центральної Ради та гетьманату. Політика українізації та просвітницькі процеси в Україні. Літературні об'єднання («Плуг», «Гарт», «Пролеткульт», «ВАПЛІТЕ» та ін.). М.Хвильовий, літературна дискусія 1928 року. Розвиток української культури в роки Великої Вітчизняної війни. Група київських неокласиків (М. Рильський, М. Зеров, М. Драй-Хмара, Ю. Клен). Українська культура доби тоталітаризму. Репресії в середовищі українських митців. Соціалістичний реалізм як творчий метод у розвитку української культури в радянську епоху (П.Т. Ічина, В. Сосюра, М. Рильський, М. Стельмах, О. Гончар, Т. Яблонська, І. Макогон, Г. Кальченко, П. Козицький та ін.). Спроби створення «пролетарської культури». Український мистецький авангард (М. Бойчук, К. Малевич, О. Богомазов, О. Новаківський, О. Архипенко, В. Косенко, М. Вериківський, Д. Січинський та ін.). український модерний театр (Л. Українка, В. Винниченко, О. Олесь). Новаторські театральні експерименти Леся Курбаса. Національно-культурне життя 60-80-рр. (М. Вінграновський, Є. Гуцало, І. Дзюба, І. Драч, Є. Маланюк, Л. Костенко, В. Симоненко, В. Стус, Д. Павличко, І. Багрянний, У. Самчук, С. Параджанов, К. Муратова та ін.). Діяльність «шістдесятників». «Самвидав» і дисидентство. Олександр Довженко і його місце в українському та світовому кіномистецтві. Загальні риси радянської культури та проблеми розвитку національної української культури. Зміна соціально-політичного курсу у розвитку українського суспільства у пострадянський період. Державне та національно-культурне відродження України.

ТЕМА 8. ПРОВІДНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. ПОСТМОДЕРН.

Наростання кризових явищ в культурі глобалізованого світу. Зростання соціально-прагматичного вектора розвитку європейської культури ХІХ – ХХ століття. Дегуманізація культури та її прояви в мистецтві ХХ ст. Художній світ техногенної цивілізації. Естетика модернізму. Постмодерністська модель світу в українській та світовій інтерпретаціях. Постмодернізм як плюралізм стильових напрямів в українському мистецтві. Характерні риси українського постмодерну та їх прояви в українській культурі. Експансія американської «маскультури». Проблема культурного відчуження: поляризація відношень «елітарна культура-народна культура». Особливості розвитку української культури ХХ століття. Здобутки української культури у радянський період. Соцреалізм – «візитна картка» тоталітарної культури. Нове національно-

культурне відродження в добу становлення незалежності України. Шляхи та форми впливу інших культур.

3. Рекомендована література

1. Греченко В.А. та ін. Історія української та зарубіжної культури / В.А. Греченко. – К.: Літера, 2000. – 464 с.
2. Кордон М.В. українська та зарубіжна культура / М.В. Кордон. – К.: ЦУЛ, 2002. – 507 с.
3. Культурологія: теорія та історія культури. (За ред. Тюрменко І.І.) – К.: ЦУЛ, 2004. – 368 с.
4. Шаравара Т.О. Історія української культури / Т.О. Шаравара. – Полтава, 2015. – 180 с.
5. Європейська та українська культура в нарисах (За ред. Цехмістро І.З.). – К.: ЦУЛ, 2003. – 320 с.
6. Історична наука: термінологічний і понятійний довідник. – К.: Вища школа, 2002. – 430 с.
7. Історія світової культури 2-ге видання. (За ред. Левчук Л.Т.). – К.: Либідь, 1999. – 368 с.
8. Історія української та зарубіжної культури. (За ред. Клапчук С.М.) – К.: Знання, 2001. – 326 с.
9. Подольська Є.А. Культурологія / Є.А. Подольська. – К.: ЦУЛ, 2003. – 288 с.
10. Українська та зарубіжна культура. (За ред. Заковича М.М.). – К.: Знання, 2000. – 622 с.